

Zwerversliefde deel 13.

Een zwerver verliefd? Deel 1

Het was al gezellig druk aan de bar van bridgesociëteit de Blauwe Kring. Vanavond zou er een topintegraalwedstrijd gespeeld worden met vrije deelname. En dit gaf de leden van de sociëteit de kans om bekenden van andere clubs uit de omgeving weer eens te zien.

Simon Lemm was deze avond al vroeg aanwezig. Dit had vooral te maken met zijn nieuwe woonruimte. Als luxe zwerver had hij de afgelopen weken in de binnenstad gewoond in het grachtenpand van een bevriende presentator. Deze was echter weer terug van een excursie en Simon was op zoek gegaan naar nieuwe woonruimte. Dit viel een beetje tegen, maar na wat informeren kon hij intrekken in een kleine villa van een oudtante die de winter bridgend ging doorbrengen in de Algarve. Het enige probleem was dat die villa een eind buiten de stad lag met een heel slechte busverbinding. De laatste bus ging om vier 's middags zodat Simon veel vroeger dan normaal op de sociëteit was aangekomen.

Hij bestelde net een koffie bij barman Ko toen Jan Kazamarow. De 93 jarige Russische immigrant binnen kwam vergezeld van een kaarsrechte lange oude man.

“Mag ik even voorstellen”, riep hij. “Jarenlang vroeg iedereen aan mij waar mijn broer was als ik mijn naam zei*. Maar hier is hij dan eindelijk! Op bezoek in Nederland en vanavond mijn bridgepartner.”

Simon schudde de hand van Petr Kazamarow, die hem vriendelijk toelachte.

“Komt Lisa dan niet vanavond,” vroeg hij.

Het partnership van Jan en zijn 16 jarige achterkleindochter was berucht in de Blauwe Kring. “Lisa speelt met iemand anders,” zei Jan en keek achter zich waar Lisa net binnen kwam lopen met een vrouw met opvallend rode haren. “Emma wilde graag met onze Lisa spelen en vanavond kunnen ze mooi oefenen.”

Simons maag maakte een sprongetje toen hij haar zag en hij hoorde tegelijkertijd een gorgelend geluid naast zich toen Hans de Zoete zich verslikte in zijn cola. Niet zo lang geleden had ‘de zure’ een negatieve hoofdrol gespeeld in een wedstrijd tegen deze vrouw. Emma kwam aan de bar staan en glimlachte naar Simon terwijl ze Hans totaal negeerde. Lisa gaf Simon een klapzoen op zijn wang en zei: “De laatste tafel moeten we tegen jou, Simon. Speciaal voor je geregeld.” Lisa lachte liefjes naar Hans de Zoete. “En de tweede tafel spelen we tegen jou, Hans. Ook speciaal geregeld.”

Zowel Hans als Simon kregen een kleur. Op dat moment riep de wedstrijdleider om dat de wedstrijd kon beginnen en verlieten de spelers de bar.

Hans de zoete en Jan Jansen, zijn partner moesten de eerste ronde tegen de gebroeders Kazamarow en werden volledig van tafel geveegd door de Russische broers die elkaar uitstekend aanvoelden. Het humeur van Hans was dan ook niet om over naar huis te schrijven toen de tweede tafel ook echt tegen Lisa en Emma bleek te zijn.

“Een Russische overdosis voor jou, Hans,” grapte zijn partner. De ‘zure’ bromde wat over verwende nesten en ging zitten.

Ook deze tafel begon niet erg succesvol. Hans wilde zichzelf teveel laten gelden en

*noot: “de gebroeders Kazamarow” is een beroemd Russisch boek van Dostoiewski.

werd in torenhoge contracten gedoubleerd en één keer zelfs zeven down gespeeld. Op het laatste spel leek hij echter wraak te kunnen nemen op de lief glimlachende tegenstanders. Jan Jansen opende de bieding met 1♠ en Noord gaf een doublet. Hans keek in zijn hand: ♣942 ♦652 ♥VBT93 ♠74 zag hij. Indachtig de doubletten die hij al om zijn oren had gekregen bood hij geheel tegen zijn natuur in geen 2♥ maar paste. Zuid bood nu 2♠, een rondeforcing bod. Noord vervolgde met 3♦, Zuid 3♥ waarna Lisa de bieding wilde besluiten met 4♥. Hans kon zijn geluk niet op. Met een partner die had geopend en zelf drie vaste troefslagen zou nu hij het genoeg smaken van een smakelijk doublet. Hij legde een rood kaartje op tafel, zag toen in een flits dat dat het stopkaartje was, wilde zich met een wild gebaar corrigeren en gooide daardoor zijn biedbak van tafel. Toen hij even later met een knalrode kop én zijn biedingbox weer boven tafel kwam zei hij: “Ik had me vergist, ik wilde doubleren.” Emma schoot in de lach, “Dan doe je dat toch,” zei ze. Hans veranderde vlug zijn stopkaart in een doublet. “Je kwijlt een beetje, Hans,” lachte Lisa. Dit was het hele spel.

nz/w

♠V5
♥A762
♦AHV74
♣76

♠HB986
♥-
♦BT98
♣HVB8

♠74
♥VBT93
♦652
♣942

♠AT32
♥H854
♦3
♣AT53

Jan Jansen kwam uit met ♣H tegen 4 harten gedoubleerd en tot Hans zijn steeds groter wordende enthousiasme mocht die kaart de slag maken. Jan vervolgde met ♣V, die door Emma werd genomen. Hierna ging het snel. Emma was door al het misbaar van Hans er van overtuigd dat alle vijf de troeven bij hem zouden zitten en werkte na even nadenken af naar een mooi eindspel. Ze troefde een klaveren in de dummy. Incasseerde ♠A en de drie hoge ruiten waarop ze in haar hand twee verliezende schoppen afgooide. Na de eerste zeven slagen was het volgende spel nog over:

	♠V	
	♥A76	
	♦74	
	♣-	
♠HB98		♠7
♥-		♥VBT93
♦B		♦-
♣B		♣-
	♠T	
	♥H854	
	♦-	
	♣T	

Emma had zes slagen gewonnen en er een verloren. Ze speelde ♦4 uit de dummy. En voor het eerst begon de ‘zure’ op de oostplaats een beetje heen en weer te wiebelen. Wat nu? Hij probeerde zich zo goed mogelijk te concentreren. Hij kon laag troeven. Wat zou er dan gebeuren? Zuid zou over kunnen troeven, oversteken naar troef aas en dan de vrije ruiten 7 spelen. “Als ik die niet troef verdwijnt haar schoppenverliezer en ik maak alleen nog twee troefslagen. Maar als ik hem wel troef gooit ze ook haar schoppen weg en maak ik nog maar één troefslag.” Het begon Hans een beetje te duizelen maar hij zette door. “Als ik nou eens hoog troef. Nee...dan gooit ze meteen die schoppenverliezer weg. Ik speel schoppen die ze troeft. Ze troeft dan een klaveren laag in de dummy. Ik kan dan wel overtroeven maar dat is mijn laatste slag.” Uitgeput maar volledig tevreden met deze analyse gooide Hans zijn laatste schoppen weg. Hij keek Emma uitdagend aan. Deze glimlachte echter fijntjes terug en troefde met ♥4. Ze speelde ♣T en troefde die in de dummy met ♥6. Oost moest wel overtroeven (ondertroeven zou niet echt helpen). En speelde nu ♥V. Emma nam in de dummy met ♥A en speelde ♦7 in het volgende eindspel waarin ze nog een slag mocht verliezen.

	♠V	
	♥7	
	♦7	
	♣-	
♠HB9		♠-
♥-		♥BT3
♦-		♦-
♣-		♣-
	♠T	
	♥H8	
	♦-	
	♣-	

De zweetdruppeltjes parelden bij Hans op het voorhoofd. Als hij laag troefde maakte hij zeker nog maar één slag. Hij troefde dus in met ♥T, maar Emma maakte geen fout. Ze gooide de verliezende schoppen weg en wachtte met haar ♥H8 op de laatste twee slagen. Toen het tot Hans de Zoete doordrong dat het contract gemaakt was, werd hij op de hem karakteristieke wijze paars. Hij keek Emma aan. “We moeten de arbiter

erbij halen,” blafte hij. “Je moét wel verzaakt hebben. Dit contract kon je nooit halen!!!”

“Nou, dat klinkt eigenlijk als een heel mooi compliment,” zei Emma. “Hans doe niet zo ongelofelijk idioot,” zei Jan Jansen, die er genoeg van had. “Ik had drie vaste troefslagen en jij hebt ♣H gemaakt in de eerste slag,” jammerde Hans. “Het kán niet!”

“Excuseer ons, dames,” zei Jan. “Ik neem mijn partner even mee voor een slokje water. En als hij dat niet wil,” voegde hij er met een stalen blik op Hans aan toe, “dan kan hij een emmer water in zijn gezicht krijgen.” De twee vertrokken richting toiletten.

“Zo,” zei Lisa met schitterende ogen. “Dat hebben we weer gehad.” En toen alsof er niets was gebeurd. “Zeg nou eens eerlijk, wat vánd je nou van Simon. Dat is echt een schatje, hoor.”